

[Erik Kragh.]

nernes opfattelse, men også fra de ansvarlige militære kommandomyndigheders indstilling. Det foreliggende lovforslag bygger således alene på ønsker fremsat af fenrikgruppens organisation. Der er ikke fremsat nogen saglig begrundelse for det foreslåede, og en sådan saglig begrundelse vil næppe kunne findes.

Langt det alvorligste ved det i lovforslaget anførte om fenrikgruppens overgang til specialofficerer er de følger, det vil få for tilgangen til linjeofficerskorpset. Man vil ved det foreslåede begunstige fenrikgruppen, hvor tilgangen er tilfredsstillende, på bekostning af linjeofficererne, hvor tilgangen er svigtende. Hertil kommer, at det bliver mindre tillokkende for reserveofficerer at påtage sig rådighedspligt, og værnene er i høj grad afhængige af dygtige reserveofficerer, der ved periodisk at lade sig indkalde får mulighed for at holde deres kunnen ved lige. Det foreslåede vil således vanskeliggøre en tilfredsstillende kvalitativ og kvantitativ tilgang af officerer og hermed direkte modvirke forsvarets effektivitet.

De foreslåede foranstaltninger kan ikke, set ud fra en saglig betragtning, være i statens interesse. Derfor vil et antal medlemmer af min gruppe ved tredje behandling ikke kunne stemme for loven.

Formanden: Den højtærede justitsminister har ordet som stedfortræder for den højtærede forsvarsminister.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Per Hækkerup rettede en henstilling til den højtærede forsvarsminister i spørgsmålet om søværnets distinktionering, og jeg forstod, at henstillingen gik ud på, at distinktioneringen inden for dette værn skulle være den samme som inden for de to andre værn, medens det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen rettede den stik modsatte henstilling. Så vidt jeg er orienteret, behandles spørgsmålet i et af forsvarsministeriet nedsat udvalg, men det er klart, at jeg øjeblikkelig vil ile med at meddele den højtærede forsvarsminister, at disse henstillinger foreligger, og det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen vil tilgive mig, at jeg lægger mere hjertevarme i den henstilling, der kom fra mit

partis ordfører . . . (*Gottschalck-Hansen: Ja, blod er tykkere end vand!*). Det ærede medlem indblander her familiære forhold, som jeg indtil videre vil afholde mig fra at diskutere. Det kan være, det ærede medlem engang får en datter ind i det høje ting. Hvad skal der så ske?

Det ærede medlem hr. Østergaard benyttede lejligheden til et opgør med det ærede medlem hr. Victor Gram. Jeg forstod det sådan, at det ærede medlem hr. Victor Gram — jeg hørte jo også hans indlæg under første behandling — stadig fastholdt det principielle syn, at han var tilhænger af enhedsbefalingsmandsordningen, og det er vel en ærlig sag for begge parter at have den opfattelse, de har, og det ærede medlem hr. Victor Gram vil altså arbejde derfor, medens det ærede medlem hr. Østergaard vil arbejde derimod.

Såvel det ærede medlem hr. Viggo Hauch som det ærede medlem hr. Erik Kragh vendte sig voldsomt imod den ændring, som forslaget indebærer vedrørende fenrikers og overfenrikers status. Om dette spørgsmål vil jeg gerne sige, at når det i betænkningen fremhæves, at denne overførelse af fenrikerne og overfenrikerne til specialofficererne er i direkte modstrid med opdelingen i arbejdsområder, er denne betragtning vel næppe rigtig. Forholdet er jo det, at de militære arbejdsområder for de faste befalingsmænd er opdelt i to hovedkategorier, nemlig arbejdsområdet for officerer og arbejdsområdet for specialofficerer, og det er lidt vanskeligt at forstå, at det skulle være rimeligt at søge en yderligere splittelse af specialofficernes arbejdsområde i arbejdsområder for specialofficerer og arbejdsområder for fenriker og overfenriker.

I øvrigt vil jeg gerne minde om, at forud for vedtagelsen af personelloven af 1951 drøftede man jo forsvarets personelopdeling og herunder muligheden for indførelse af en enhedsbefalingsmandsordning. Den tanke blev dengang opgivet, og i stedet foreslog man, at de faste linjebefalingsmænd inden for værn og korps skulle opdeles i to hovedkategorier under hensyn til deres uddannelse og anvendelse, således som også det ærede medlem hr. Erik Kragh redegjorde for, idet den ene gruppe især skulle beklæde stillinger, hvor føringsmæssige eller